

ՊԵՆՅԱՆ

مجلة جمعية القاهرة الخيرية الأرمينية العامة

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ԳԼՏՈՒԷԻ Հ.Բ.ԸՄՆՈՒԹԵԼՆԸ

لدير المسئول: أ. صاروخان — شارع عماد الدين بالقاهرة — تليفون ٩١٩٦٣٦ — ص.ب. ٧١٧

ԺԷ. ՏԱՐԻ ԹԻԻ 1 - 3

ՅՈՒՆՈՒԱՐ - ՄԱՐՏ 1974

Ա Ձ Դ

- Տեղեկատուն առ այժմ կը հրատարակուի պարբերաբար:
- Թղթակցութեանց, դրամական նուէրներու, գիրքերու, քերթերու եւ հանդեսներու առարուսմները կատարել խմբագրութեանս հասցեին.

Խմբագրութիւն «ՏԵՂԵԿԱՏՈՒՅԻ»
15, էմատ էլ Տին փողոց — Գանիրէ
Հեռ.ախօս 919636 — Նամակատուի 717

Բ Ո Վ Ա Ն Դ Ա Կ Ո Ի Թ Ի Ի Ն

- 1.— Ս. Յարութիւնը ՍԱՀՍԿ ԳԱԼԱՅՃԵԱՆ
- 2.— Զատիկը ԱՐՏԱԿ ԱՐՔ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ
- 3.— Կոչ Հ.Բ.Ը. Միութեան Նուպարեան Մասենազարանի
- 4.— Սիրոյ Պատգամ ԱՐՄԻՆԷ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ
- 5.— Աբրահամ Փառա Բարթոլ ԱՐՏԱՇԷՍ ԳԱՐՏԱՇԵԱՆ
- 6.— Մեր Երկսեռ Ուսանողութիւնը ԱՊԱՀՈՒՆԻ
- 7.— Ընդունելութիւն Ի Պատիւ Յովակիմեան
Ուսանողութեան
- 8.— Հ. Յովն. Վրդ. Ահմարանեանի Շահեկան
Դասախօսութիւնը
- 9.— Հ.Մ.Ը.Մ.-Նուպարի Զմեռնային Եղանակի Բացումը
- 10.— Աղեփսանդրիոյ Տարեկան Անդամական
Թէյասեղանը
- 11.— Նկարիչ Բիւզանդ Կոնամանեանի Վերջին
Յուցահանդէսը
- 12.— Ս. Ներսէս Շնորհալիի Վախճանման 800ամեակի
Հանդիսութիւնը

تَبَيُّنٌ

مجلة جمعية القاهرة الخيرية الأرمينية العامة

ՏԵՉԵԿԱՏՈՒ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԳԱՏԻՈՒԷՆԻ Հ.Բ.Ը.ՄԻՈՒԹԵԼՆԸ

المدير المسؤول: ا. صاروخان - ١٥ شارع عماد الدين بالقاهرة - تليفون ٩١٩٦٣٦ - ص.ب. ٧١٧

ԺԷ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1 - 3

ՅՈՒՆՈՒԱՐ - ՄԱՐՏ 1974

Ս. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Յարութիւն Յարութիւն
 Սուրբ գիշեր:
 Երկիր անբողջ դորդաց,
 Ու, հրեշտակներ՝
 Երկինքին երկիր իջան:
 Ծանր փարձ՝ շիրխակն
 Յանկարծ մեկդի երբ ինկաւ,
 Սուրբ խաչեցեալը՝
 Յիսուս,
 Գերեզմանէն վեր յարեաւ:
 Յարութիւն, Յարութիւն... :
 Պահապաններ չար հրեից
 Կուրացան...
 Ո՞ր կողմ փախչիլ չգիտցան,
 Սուրբ կիները, շուսաւորուած՝
 Յիսուսի հետ խօսեցան,
 Արար աշխարհ
 Զայն Յարութեանը շնորհեցաւ,

հիգախ կուռֆերն ու չասուածներն,
 Անյիշատակ կործանեցան:
 Սուրբ սաճարներ, սաճարներ,
 Անէն կողմեր բարձրացան,
 Աշխարհն անբողջ
 Շնորհ հազար ու ցեծա՛ց,
 Եւ Սուրբ խաչին
 Վառ յոյսերովն շնորհեցաւ:
 Լոյսի կանթեղն՝
 Ասուածորդոյն,
 Հայրենիքիս վրայ իջաւ:
 Էջմիածի՛ն, Էջմիածի՛ն,
 Դուն իմ յոյսի, յոյսի աղբիւր.
 Դո՛ւն փառքի պատկն Յիսուսի.
 Ու ներքեւը, քո Սուրբ Հոգւոյդ
 Ճանախներուն, դարե դար,
 Ազգս անբողջ
 Ապրեցաւ:

Չ Ա Տ Ի Կ Ը

Չատիկ բառը ցարգ ճշգրիտ ձևով բացատրուած և ստուգարանուած չէ: Բազմաթիւ բացատրութիւններ են տրուում: Ոմանք բացատրում են որպէս զինելի կամ զինեալ գառնուկ: Ոմանք նմանութիւն են գտնում երբայցիներէր: Պասքի հետ: Պասեք նշանակում է էլք: Հրեաների ամէնից աւելի մեծ ու յարգուած տօներից էր Պասեքը և խորհրդանշում էր Եգիպտոսից դ՛պի Աւետեաց երկիր ելքը:

Աստուածաշնչի հայերէն թարգմանութեան մէջ, Հին Կտակարանում գործածւող Պասեքը թարգմանիչ վարդապետները թարգմանել են Չատիկ, զատնուլ բառից, որ նշանակում է բաժանուել, որոշուել, նոյնիմաստ է նաև էլք բառի հետ:

Չատիկ բառի համար յայտնի հայկաբան Մալխասեանը տալիս է հետեւեալ բացատրութիւնը. «Չատիկ, հրէական տօնի յիշատակ նրանց Եգիպտոսից ծառայութիւնից դուրս գալուն և Կարմիր ծովն անցնելուն. պասեք (անցարան), Չատիկ: Գառն, որ մօրթում են Չատիկին, նմանութեամբ այն գառներին, որ հրեաները Եգիպտոսից դուրս գալու գիշերը մօրթեցին ու կերան զատկական գառը: Չատիկ — քրիստոնէական տօն, ի յիշատակ Քրիստոսի Յարութեան, որ ըստ աւետարանի աւանդութեան՝ տեղի ունեցաւ հրէական Չատիկին և փոխարինեց այդ հին Չատիկը: Չատիկ — ընդհանրապէս՝ տօն, ուրախութիւն»:

Թորգոմ պատրիարք իր «Սուրբք և Տօնք» գրքում Չատիկ բառի համար տալիս է հետեւեալ բացատրութիւնը. «Հիներէն ոմանք անոր մէջ կը տեսնեն աշատութիւն բառին արմատը և կը մեկնեն «աշատիլ չարչարանքներէ»․ այլք գատ, ուրիշ բառին արմատը, և կը համեմատեն հրէական պապայնի հետ, իբր գատում կամ անցք (ընդ Կարմիր ծովն): Նորերէն ոմանք, ընդունելով այս վերջին իմաստը, անոր մէջ կը տեսնեն ակնարկութիւն գիշե-

րահաւասարին նուիրում տօնի մը, որ եղանակներու զատուելու ժամանակին կը պատահէր: Ուրիշներ պարսկերէն ծագում կը տեսնեն անոր մէջ, և կը հասկնան զոհել և զհնուլ: Այլիշան կը մերձեցնէ զայն Վրաց Չագին, Եգիպտոսացոց Պագի, Հնդկաց Սատի աստուածներուն անուան և կը յիշէ նաև Չատիկ, «գլխատուած» արդարութեան յլքեւելս: Որոշ է, թէ հայեւնի մէջ անիկա նոյնացած է զոհի կամ զհնումի գաղափարին հետ: Բամեհաչոյ գէպս. սա պէտք է եղած ըլլայ անուին՝ յատուցային բոլորովին մոռցուած հին հայկական դիցաբանութեանէ տօնի մը, որ հաւանաբար տեղի կ'ունենար գարնանաօտիկոյն, ինչպէս ցարգ կը կատարուի եգիպտոսացոց մէջ՝ ճիշդ Չատիկի երկրորդ օրը (Շամ էլ Նէսիմ) և ուր կը սենուին առաջին անգամ նորածին գառնուկներ»:

Վերոյիշեալ բացատրութիւններից ամէնից աւելի հաւանականը թւում է Չատիկ բառի տօն և ուրախութիւն նշակակութիւնը: Հետաքրքրական է նաև, որ ժողովուրդը մինչև ևս՝ Ս Մննդեան տօնը երբեմն կոչում է Չատիկ, գործածւելով Մեծ Չատիկ, Փոքր Չատիկ բացատրութիւնը:

Հետաքրքրական է նաև, ս՝ ճիշդ Չատիկուն շրջանին երեւացող միջատը կոչուում է Չատիկ ճիճու, Չատիկ բոլոջ, կամ Մարիամ բոլոջ:

Աստուածաշնչի մէջ թարգմանիչ վարդապետները յաճախ են գո՛ծած՝ Չատիկ բառը. հաւանաբար հայ դիցարանութեան և կամ ժողովրդի հաւատալիքի մէջ նոյնիմաստ տօն էլ գոյութիւն ունէր, և Չատիկը, տօնական իմաստով, ընդհանրացել էր Հայաստանում:

Այսպէս, բազմաթիւ անգամ, կըր յիշատակուում է հրէից պասեքը որպէս կարեւոր տօն և ուրախութեան օր, գործ է ստուում Չատիկ բառը: Ծարօրինակ է, որ մեր հեթանոսական շրջանի Ծաղկազարդ և Վարդավառ տօնական բառերը երբեք չեն

գործածուել Ս. Գրքում, իսկ Զատիկը՝ որպէս տօն՝ գործածուել է յաճախակի առիթներով:

Երբ հետեւում ենք գարնան եղանակի ժողովրդական սովորութիւններին, նկատում ենք, որ որոշ տօների առթիւ ժողովուրդը տնից դուրս էր գալիս, բացօթեայ վայրերում տօնակատարութիւններ կատարելու համար: Բարեկենդանին ամբողջ ժողովուրդը ելնում էր դուրս, Ծաղկազարդին՝ նշանուածներն էին դուրս գալիս, ինչպէս և նորահարսները իրենց ծնողների մօտ էին գնում, Համբարձումին՝ աղջիկները վիճակի համար գնում էին դաշտերը, Կանաչ և Կարմիր Կիրակիները դարձեալ բացօթեայ վայրերի պտոյտի օրեր էին: Կասկած չկայ, որ գարնան եղանակի այս տօների ժողովրդական սովորութիւնների հետ կապ ունէր Զատիկը, որպէս թէ տօն, որն այժմ մոռացուել է և մնացել է միայն գեղեցիկ անուէր:

Զատիկուան ժողովրդական սովորութիւններից կարելի է յիշատակել միայն ձու (հաւկիթ) ներկելը և ձուախաղը:

Այս մասին հետեւեալ աւանդութիւնները կան.

1) Աւանդութեան համաձայն Մարիամ Մագթաղենացին մեկնում է Հուսի, Աւետարանը քարոզելու համար, ներկայանում է Տիրերիտ կայսեր եւ նրան նուիրում է կարմիր ձու, ասելով՝ Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց և ապա սկսում է Աւետարանի քարոզչութեան:

2) Բուրբ կրօնների մէջ ձուն կարեւոր տեղ էր գրաւում. մինչեւ իսկ հոռովէացիները և յոյները ձու էին նուիրում իրենց աստուածներին՝ սրբուելու և մաքրուելու համար:

Հրեաների մօտ եւս գոյութիւն ունէր ձուի գործածութիւնը և հուանարար նրոնցից է փոխանցուել քրիստոնեաներին և դարձել զատկական սովորութիւն:

Հրեաները Պասեքի տօնին պատրաստում էին բազարջ հաց. բարեկեցիկները բազարջին խառնում էին նաեւ մի քիչ ձու և շաքար, Պասեքի սեղանի վրայ անպատճառ պիտի լինէր նաեւ զատկական գառը և պինդ խաչած ձու: Ընթրիքից ա-

ռաջ հաւաքում էին սեղանի շուրջ և պատմում էին Եփրատոսից ելքի դէպքը, ապա բարձրանում, կանգնում էին, ձեռներին գաւազան առնելով և ճամբորդի ձեւ ստանալով. այնուհետեւ ուտում էին գառան միս և պինդ խաչած ձու:

Հաւանաբար, Պասեքի այս սովորութեան պինդ խաչած ձուն փոխանցուեց քրիստոնեաներին և մաս կազմեց զատկական սովորութեանց:

«Կաթոլիկ համայնագիտարանը», ձու բառի դիմաց տալիս է հետեւեալ բացատրութիւնը. «Հին ժամանակ ձուն գարնան և պտղաբերութեան խորհրդանիշն էր. գարնան սկիզբին մարդիկ միմեանց ձու էին նուիրում: Միջին դարերում, պասի ժամանակ, երբ ձու ուտելը արգիւտած էր, հաւատացեալները ձու ուտելու և նուիրելու սովորութիւնը վերապահեցին Կիրակի օրուան: Զատկական ձուն այժմ խորհրդանիշն է այն ժայռէ գերեզմանին, որտեղից Քրիստոսը յարութիւն առաւ: Քրիստոնեաները ձուն ն'րկում էին «օրհնել էին տալիս, ապա ուտում էին և որպէս նուէր տալիս բարեկամներին»:

Կրօնների մէջ ձուն համարում էր յարութեան խորհրդանիշ, քանի որ իր մէջ պարունակում էր կեանքի նոր սերմը. այլ խօսքով՝ երկու ծնունդ էր ունենում: Ձուն ներկում էր կարմիր, որպէս ուրախութեան նշան. կարմիրը խորհրդանշում էր նաեւ զոհի արիւնը: Հետեւաբար, ձուն որպէս խորհրդանիշ նոր կեանքի, պատկանում էր նախաքրիստոնէական շրջանին, իսկ ձու ներկելը մաս էր կազմում գարնան հանդիսութիւններին: Քրիստոնեաների մօտ գործածական դառնալուց յետոյ կարմիր գոյնը խորհրդանշեց Քրիստոսի թափած կարմիր արիւնը:

Զրադաշտականները, արարողութեան ընթացքին, ցարդ գործածում են ձուն, իսկ պարսիկները՝ նորուզի Հաֆթսինի սեղանի վրայ գնում են նաեւ ձու:

Անկասկած, հայերն եւս ունէին ձուի գործածութիւնը, գարնանային տօնակատարութիւնների ընթացքին, և ներկում էին որդան կարմիրով, որպէս ուրախութեան նշան:

Գրիգոր Տաթևացի հետեւեալ անդե-
կութիւնները տալիս է. «Զատիկի այս առա-
ջին Կիրակիի Շաբաթ օրը կարմիր ձու ենք
ներկում եւ նրա խորհուրդը այն է, որ
միայն Զատիկն ենք ձու ներկում, որով-
հետեւ ձուն օրինակն է բոլոր աշխարհի,
և ինչպէս որ իմաստուններն ասում են՝
դրսի կեղեքը նմանում է երկնքին, մզա-
ձեւը՝ օդի և սպիտակուցը՝ ջրի, զեղինն էլ
երկիրն է, այսինքն՝ մէջը: Իսկ կարմիր
ներկը նշանակում է, թէ բոլոր աշխարհը
գնուեց Քրիստոսի արիւնով: Եւ մինք
կարմիր ձուն մեր ձեռների մէջ առնելով՝
հոգակում ենք մեր փրկութիւնը: Սրա հա-
մար է, որ նախ կարմիր ձու ենք ուտում
և յետոյ ուրիշ կերակուրներ»:

Վերոյիշեալ սովորութիւններից կարե-
լի է եզրակացնել, որ ձուն նախաքրիս-
տոնէական շրջանում գործածական էր բո-
լոր կրօնների մէջ և այժմ անցել ու մնա-
ցել է քրիստոնէական զատկական սովորու-
թեան մէջ:

Զատիկի տօնակատարութեան համար
Հայոց Եկեղեցու կանոնների մէջ կան հե-
տեւեալ հրահանգները: Առաքելական կա-
նոնների 8րդ յօդուածը թելոգրում է.
«Քառասուն օր պաս պահուի և սպաս տօն-
ւի Զատիկը՝ Յարութիւնը»:

Իսկ Զատիկի տօնակատարութեան
թուականի մասին գրուած է, թէ սկզբնա-
կան շրջանում Զատիկը տօնուում էր հրեա-
ների Պասեքի օրը: Նիկիոյ ժողովում (325)
որոշուեց կատարել Կիրակի օրը և դարձաւ
չարժական տօն: Յետագային, երբ տոմա-
րը փոփոխութեան ենթարկուեց, օրթոտոքս
Եկեղեցին հաւատարիմ մնաց Յուլեան սու-
մարին, որով 13 օրերի տարբերութեամբ
են կատարում Զատիկը:

Զատիկը որպէս շարժական տօն,
տօնակատարուում է գաղնան գիշերահաւա-
սարին յաջորդող լուսնի լրման առաջին
Կիրակի օրը, ըստ այսմ Զատիկը տօնուում
է Մարտ 21ից յետոյ՝ մինչեւ Ապրիլ 26ը
և շարժուում է 35 օրերի միջեւ:

Գրեց ԱՐՏԱԿ ԱՐՔ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Կ Ո Չ

Հ.Բ.Բ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՆՈՒՊԱՐԵԱՆ
ՄԱՏԵՆԱԳԱՐԱՆԻ՝ ՈՒՂԳԵԱԼ ԲՈՒՈՐ
ՀԵՂԻՆԱԿՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՉ՝ ԵՐՈՒՆ

Մեր հայ հասարակութեան քաջ ծա-
նօթ է որ Հայկական Բարեգործական Ընդ-
հանուր Միութեան «ՆՈՒՊԱՐԵԱՆ» Մատ-
նագարանը մօտ կէս դարէ ի վեր կը ջա-
նայ միջազգային այս Հոյսի Ոստանին մէջ
տանելու հանրօգուտ առաքելութիւն մը՝
իր բազմահարիւր հայ թէ օտար հասարակ-
րով Հայ Մշակոյթն ու Պատմութիւնը ծա-
նօթացնելու իր հայ և օտար բնթերցողնե-
րուն և ուսումնասիրողներուն, մասնաւո-
րաբար հայագիտական մարզիսու մէջ:

Շնորհակալ ենք որ բազմաթիւ հեղի-
նակներ ու հրատարակիչներ ու թերթերու
վարիչներ ինքնաբերաբար իրենց առա-
քումներով կը ճոխացնեն ՄԱՏԵՆԱԳԱՐԱՆԻՆ՝
ու այդ կերպով զօրավիզ կը հանդիսանան
մեր ջանագրութեան արդիւնաւորման:

Բայց կը թուի ումանց անձանօթ ըլլալ
ՄԱՏԵՆԱԳԱՐԱՆԻՆ այս դերը ու կան հե-
ղինակութիւններ որոնցմէ զրկուած կը
մնանք:

Հետեւաբար կը խնդրենք բոլոր հե-
ղինակներէն ու հրատարակիչներէն, ու
նաեւ բոլոր մեր ազգայիններէն որոնք ի-
րենց մօտ ի պահ ունին մասնաւորաբար
հայութիւնը շահագրգռող հին թէ նոր
հրատարակութիւններ, թերթերու կամ
պարբերաթերթիսու հաւաքածոներ, ամէն
լեզուէ, — նոյնիսկ երաժշտական, թա-
տերական և նկարչական, որ բարեհաճին
զանոնք նուիրել «ՆՈՒՊԱՐԵԱՆ» Մատնա-
գարանին, որպէսզի վերջինս լաւագոյնս
կարենայ շարունակել իր առաքելութիւնը
ու ընդարձակել իսկ զայն:

Առաքումները կատարել հետեւեալ
հասցէով՝

BIBLIOTHEQUE NUBAR de l'U.G.A.B.
11, Square Alboni — 75 — PARIS
(16e) FRANCE

Կանխայայտ ջերմ շնորհակալութիւններով,
ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

«ՆՈՒՊԱՐԵԱՆ» ՄԱՏԵՆԱԳԱՐԱՆԻ

Ս Ի Բ Ո Յ Պ Ա Տ Գ Ա Մ

Սիրէ՛ տունը, որպէս սիրոյ գողտրիկ վայր,
Ուր կը հսկեն գորովագութ հայր եւ մայր,
Ռոնոց հովանիին նեւքեւ հանդարտիկ
Կընթանայ կեանքն ընտանիքին երջանիկ:

Սիրէ՛ դպրոցն, դաստիարակ մօր մը պէս,
Որ կը ջամբէ իմաստութեան կաթը քեզ,
Սիրէ՛ այդ վեհ եւ մեծագործ ձուլարան,
Որ կը կերտէ մանուկներու ապագան:

Սիրէ՛ նաեւ Եկեղեցին Հայկական,
Որ սանարն է հոգւոյ, խորան սրբութեան
Աւանդապահն հայութեան Սուրբ հաւատքին,
Հանդիսարան վեհագոյն պաշտամունքին:

Սիրէ՛ եւ քու քաղցրիկ լեզուդ հայկական,
Ոսկի տառերն հրաշագեղ Մեսրոպեան,
Մինչ Ազգդ ու Հայրենիքդ պատուական,
Թո՛ղ ըլլան միշտ պաշտամունքիդ առարկան:

Սիրէ՛ Միութիւնն համահայկական
Իրաւամբ կոչուած Բարեգործական,
Անոր միջոցաւ ծառայել Ազգիդ
Թո՛ղ ըլլայ միակ նպատակ կեանքիդ:

ԱՐՄԻՆԷ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԲԱՐԵՐԱՐՆԵՐԸ

ԱՐՐԱՀԱՄ ՓԱՇԱ ԲԱՐԹՈՂ

(ՄԱՀՈՒԱՆ ՅՕԱՄԵԱԿԻՆ ԱՌԹԻԻ)

Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան Բարերար անդամներէն է Արրահամ Փաշա Բարթող Կիւլպէնկեան, որդին Թաւասցի (Կեսարիա) Բարթող Կիւլպէնկեանի:

Արրահամ ծնած է Աղեքսանդրիոյ մէջ, 21 Սեպտեմբեր 1850ին և իր նախնական կրթութիւնը ստացած նոյն քաղաքին մէջ: Հետագային յաճախած է Երուսաղէմի Արբոնոց Յակոբեանց վանքի ժառանգաւորաց վարժարանը, ուր իրեն գտարնկեր ունեցած է Մեծի Տանն Կիլիկիոյ հանգուցեալ Հայրապետը, երջանկայիշատակ Սահակ Կաթողիկոս Սպապեանը: Ժառանգաւորացի շրջանը աւարտելէ յետոյ, երիտասարդ Բարթող վերադարձած է իր ծննդավայրը՝ Աղեքսանդրիա և 1874ին ամուսնացած, բարեսէր հայուհիի մը, Ստիվի սեղանաւորապետ

Եռուսեփեանի ազգկան՝ Օրիորդ Երանուհիի հետ:

Արրահամ Փաշա Բարթող ունեցած է հանրային բեզուն գործունէութիւն. անդ մտակցած է 1900էն 1905 Աղեքսանդրիոյ Թեմական ժողովին եւ պետութեան կողմէ ճանչցուած է իբրև հայ համայնքին պիտ (միւթէվելլի): Արրահամ Փաշա Բարթող յայտնի է որպէս բարեսէր ազգային և կնոջը՝ Տիկին Երանուհիին հետ, իր առատաձեռնութեամբ օժանդակած ազգային կարիքներուն և Ս. Եկեղեցւոյ պայծառութեան: Այսպէս, վերստին իւզանկարել տրւած է Ս. Պօղոս Պետրոս եկեղեցւոյ նկատները և նորոգել տուած խաչկալը, ինչպէս ցոյց կուտայ եկեղեցւոյ մէջ դիտելուած մարմարեայ յիշատակարան-արձանագրութիւնը: Իսկ իր բարեպաշտ կողակիցը, գանազան սովորներով եկեղեցական զգեստներ, երեք մեծ և ութը փոքր ջահեր նուիրած է:

Արրահամ Փաշա Բարթող, յայտնի է նաև իր բարեգործութիւններով: 1878ի Աղեքսանդրիոյ Պապ-Շարքի թողին մէջ (այժմ Շաթալի) գանուող հայոց գերեզմանատան շրջապատումի ծախքերուն մասնակցած է 500 ոսկեգրամ ֆրանքով: Իսկ երբ 1907ին Աղեքսանդրիոյ մէջ կը հիմնուի Հայկական Բարեգործական Միութեան տեղական Մասնաժողովը Արրահամ Փաշա Բարթող 1000 եզրպտական ոսկի մուտքի տուրք վճարելով անդամակցած է մեր Միութեան, ինչ որ իր հայրենասիրական բարձր գիտակցութեան վաւերական մէկ փաստը պէտք է համարել, այս առթիւ է որ Միութիւնը զինքը ԲՄԲ ԲԱՐ ԱՆԴԱՄ հրահակած է:

Տաճկահայաստանի ներքին յետամնաց գաւառներու մէջ վարժարաններ բանալու

ՉՈՐՍ ՕՐՈՒԱՆ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԷ ՄԸ ԵՏՔ ԿԱԶՄՈՒԵՑԱԻ Հ.Բ.Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՍԱՆՈՒՑ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ

Ինչպէս նախորդ թիւով տեղեկացուցած էինք, թէ վերջերս Ամերիկայի Հ.Բ.Ը. Միութիւնը գեղեցիկ գաղափար մը ունեցած էր՝ Կազմել «Հ.Բ.Ը.Մ.ի Սանուց Միութիւն» մը: Արդարեւ Տիթրոյթի մէջ կազմուած ընդունելութեան յանձնախումբ մը, բաղկացած բարեգործականի նախկին սանսանուհիներէն, ամիսներ առաջ ձեռնհաս

իր հանրանուէր ծրագրովն ու գործունէութեամբը հանրածանօթ Հայոց Միացեալ Լնկերութիւնը, որ հիմնուած էր 1880ին, վերակազմուեցաւ Օսմանեան Սահմանադրութեան վերահռչակման օրերուն, այսինքն 1908ին: Արբահամ Փաշա անտարբեր չմնաց այս ազգաչէն Միութեան հանդէպ, սատարեց անոր գործունէութեան 2500 ոսկեղրամ ֆրանքի նպաստ մը յատկացնելով անոր վարժարանական ծախքերուն և յիշեալ Միութեան տեւական օժանդակութիւն մը ապահովելու նպատակով, և իր նախագահութեան տակ կազմեց ՄիԱՅԵՆԱԼԻ օժանդակ Մարմին մը:

Արբահամ Փաշա Բարթոլ շատ սիրուած ու յարգուած անձնաւորութիւն մըն էր Աղեքսանդրիոյ հայ գաղութին մէջ և մեծ վարկ կը վայելէր պետական, պալատական և միջազգային շրջանակներէն ներս: Թրքական կառավարութիւնը զինքը պատուած էր Մէճիտիէի Բ. և Օսմանիէի Չրք աստիճանի պատուանշաններով: Պարսկական կառավարութիւնը՝ ԱՌԻԻԾՄ-ԱՐՆԳՂԿ մեծ ժապաւէնով, իսկ Ռուսական, Հապէշական, Թունուզական, Բորթուկալեան և Սպանիական կառավարութիւններն ալ արժանեայց շքանշաններով:

Արբահամ Փաշա Բարթոլ 15 Յուլիս 1914ին կնքեց իր մահկանացուն և իր աճիւնները խտրվական հրամանագրով ամփոփուեցան Աղեքսանդրիոյ Մ. Պօղոս Պետրոս եկեղեցւոյ շրջափակին մէջ:

ԱՐՏԱՇԷՍ ԳԱՐՏԱՇԵԱՆ

Ժրջանութեամբ հրաւերներ ուղարկած էր մօտ 300է աւելի անձերու, բոլորն ալ Բարեգործականի Մերձաւոր Արեւելքի վարժարաններու նախկին սանսանուհիներ, շրջանաւարտ թէ թերաւարտ երիտասարդներու, որոնք անցնող տասնամեակներուն գաղթած են Միացեալ Նահանգներ կամ Գանատա:

Այս ձեռնարկը իր լայն յաջողութիւնը գտաւ 6 Օգոստոս 16-19ին Մ. Նահանգներ Տիթրոյթի քաղաքին մէջ, շնորհիւ մեր սիրելի նախագահին՝ Ալեք Մանուկեանի նախաձեռնութեամբ անձնական հիւրընկալութեան, անոր ներկայութեան և հովանաւորութեան:

Շուրջ 150 նախկին սանսանուհիներ ընդառաջած էին նախագահ Ալեք Մանուկեանի և անոր հովանաւորութիւնը վայելող կարգադիր յանձնախումբի հրաւերին: Պատասխանուած հրաւերներէն երեւան եկաւ խրախուսիչ իրողութիւն մը՝ թէ Կիպրոսի Մեղգոնեան Կրթ. Հաստատութենէն, Պէյրութի Գարուհի Յակոբեան Աղջկանց և Յովակիմեան-Մանուկեան երկրորդական վարժարաններու նախկին շրջանաւարտները հասած են մեծաւ մասամբ նախանձելի դիրքերու բժիշկներ, ճարտարագէտներ, գիտնականներ, փրոֆեսէօրներ, դասախօսներ, անուանի արուեստագէտներ, ինչպէս նաև յաջողած ազատ ասպարէզի տէր անհատներ:

Յաջորդ երեք օրերու ընթացքին տեղի ունեցան համաժողովներ, խորհրդակցական հանդիպումներ, նախագահ Ալեք Մանուկեանի և ժողովականներու հարցազրոյցներ:

1. — Դասաւորում Ամերիկահայ ազգային կարիքներու:
2. — Լուծումի առաջարկներ և թելադրութիւններ:
3. — Մենք՝ Ամերիկահայ իրականութեան դէմ յանդիման:

Նիստերու ընդհ. ատենադպիրն էր Պր. Միրճան Գիրեան, (Մ.Կ.Ղ.էն) և այժմ վարիչ քարտուշար՝ Հ.Բ.Ը.Մ.ի Կեդր. Կրթական Յանձնաժողովի:

Առաջին օրուան խորհրդակցական ժողովին ընդհ. վարիչն էր Տոքթ. Յակոբ

Բամպուլքճեան որուն ընթացքին եղան կարճ զեկուցութիւնը հետեւեալներէ. —

1. — Ամերիկահայութեան ազգային ներկայ պատկերը, զեկուցող՝ Պր. Միրճան Գիրեան (Մ.Կ. Հ.):
2. — Հ.Բ.Ը.Մ.ը Ամերիկայի մէջ վերջին տասնամեակին. զեկուցող՝ Պր. Միրճան Բիւփէլեան (Մ.Կ. Հ.):
3. — Ամերիկահայ եկեղեցիին որպէս ազգապահպանումի ազդակ. զեկուցող՝ Պր. Օշին Բէշիշեան (Յ.Մ.):
4. — Ամերիկահայ մամուլը՝ հայատառ և անգլիատառ զեկուցող՝ Պր. Անդրանիկ Փոլատեան (Մ.Կ. Հ.):
5. — Հայկական դպրոցները Ամերիկայի մէջ, զեկուցող՝ Պր. Զարեհ Մեղրոնեան (Մ.Կ. Հ.):
6. — Հայկական Գաղար. զեկուցող՝ Պր. Յարութիւն Պօղոսեան (Յ.Մ.):
7. — Ամերիկահայութեան ապագայի ուղիներ. զեկուցող՝ Պր. Երուանդ Ազատեան (Յ.Մ.):

Երկրորդ նիստը տեղի ունեցաւ նոյն օրը, Ուրբաթ յետ միջօրէին: Ընդհ. վարիչն էր Պր. Երուանդ Ազատեան:

Յաջորդ օրը զուգարուեցաւ երրորդ նիստը, որուն ընդհ. վարիչն էր Պր. Զարեհ Մեղրոնեան:

Նոյն օրը յետ միջօրէին, տեղի ունեցաւ չորրորդ նիստը ատենապետութեամբ՝ Պր. Միրճան Բիւփէլեանի: Այս նիստին ներկայ էր նաեւ Միութեան Նախագահը:

Ընդհանուր խանդավառութեան մէջ ստեղծուեցաւ «Հ.Բ.Ը.Մ.ի Սանուց միութիւնը», Ամերիկայի մէջ: Ներկաներուն ընդհանուր բաղձանքին անսալով, Բարեգործականի Նախագահ Տիար Ա. Սանուկեան հաւանեցաւ ընդունիլ Նորակազմ Միութեան Պատուոյ Նախագահութիւնը, յայտնելով թէ ինք եւս սան եղած է Իզմիրի ձէվահիրճեան վարժարանին:

Օրուան Ատենապետին թելադրութեամբ ներկաները բաժնուեցան չորս խումբերու որոնք ընտրեցին իրենց վարչական ներկայացուցիչները Նորակազմ Սանուց Միութեան: Ապա կազմուեցաւ նաեւ դիւանը հետեւեալ կերպով՝

- Պր. Յարութ Սանճեան Ատենապետ
- Տիկ. Գոհար Մեղրոնեան Փոխ-ատենապետ
- Պր. Երուանդ Ազատեան Ատենադպիր
- Տիկ. Լենա Օսկանեան Փոխ-ատենադպիր

Պր. Միրճան Բիւփէլեան Գանձապահ
Օր Շաբէ Գաճեան Խորհրդակցան

Ընդհանուր սփեռութեան և խանդավառութեան մէջ, եղան 3000 տոլարէ աւելի սրտափուխ նուիրատուութիւններ, նորակազմ միութեան գանձին:

Շաբաթ, 18 Օգոստոս 1973ին տեղի ունեցաւ խրախճանքի հաւաքոյթ: Աւելի քան 500 ներկաներ ժամանակէն առաջ գրաւած էին իրենց տեղերը սահմանափակ սեղաններու շուրջ, Տիթրոյթի Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ եկեղեցւոյ շքեղ հանդիսասրահին մէջ, ի ներկայութեան ցիեանս Նախագահ Տէր և Տիկին Ալեք Մանուկեանի որուն ընթացքին գործարուեցաւ զեղարուեստական ճոխ յայտագիր մը ամբողջութեամբ պատրաստուած սան-սանուհիներու կողմէ:

**

Կիրակի, 10 Փետրուար 1974-ին, հանդիպում մը տեղի ունեցաւ Միրճան և Վարդուհի Գիրեանի բնակարանին մէջ, Ֆերլօն, Ն. Ճ:

Որոշուած ժամուն, բոլոր հրաւիրեալները — 20 հոգի — ներկայ էին անխրտիր: Այս հանդիպումին համար Տիթրոյթէն ժամանած էին Պր. Յարութ Սանճեան, Երուանդ Ազատեան Զարեհ Մեղրոնեան: Ներկայ էին նոյնպէս Մեկոսեան Կրթ. Հաստատութեան, Գարուհի Յակոբեան Յով. Մանուկեան, Լազար Նաճարեան վարժարաններու սաներ և սանուհիներ:

Տէր և տիկ. Գիրեաններ ներկաները հիւրասիրեցին ճաշով մը որ անցաւ շատ գեղեցիկ մթնոլորտի մը մէջ: Ապա Պր. Ազատեան հրաւիրեց Պր. Սանճեանը ու պէսզի ներածականով մը բացատրէ այս հանդիպումին զլխաւոր նպատակը: Ան սահուն հայերէնով մը ներկայացուց Սանուց Միութեան անհրաժեշտութիւնը: Պր. Սանճեան շեշտեց թէ Տիթրոյթ առանձին չի կրնար վերցնել այս բեռը ուստի Ամերիկայի գանազան քաղաքներու մէջ միութիւնը իր մասնաճիւղերն է որ պէտք է ունենայ, և առաջին հերթին յարմար տեսնուած է Նիւ Եորքի և Նիւ Ճըրզիի մէջ մասնաճիւղ մը ունենալուը մեծ թիւով շրջանաւարտ-

ԳԱՀԻՐԷԻ Հ.Բ.Ը. ՄԻՈՒԹԵՆԷՆ ՆԵՐՍ

Մ Ե Ր Ե Ր Կ Ս Ե Ռ ՈՒՍԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆՆԸ

Փամանակակից նորահաս երիտասա, - դոքսիանը, ջնմանիք հին սերունդի երիտասարդութեան տառապայման վիճակին: Արգարեա, այսօր ամեն ուսումնատենց երի-

ներ և հայութիւն կայ:

Ապա խօսք առաւ Պր. Ե. Ազատեան և բաժնեց ներկաներուն մեքենագրուած օրինակներով օրուան քննարկութիւնը հարցերը: Ներկաներէն Յակոբ Պարսուժեան թելադրեց որ աւելի շօշափելի արդիւնքի մը հասնելու համար պէտք էր որ յստակ ըլլար ապագայի առնուելիք քայլերը և որոշումները: Նաեւ ոգեւորուած, 25 տուար նուիրեց նորակազմ միութեան և հրաւիրեց որ ուրիշներ ալ հետեւին իր օրինակին:

Թելադրուեցաւ որ անգամ մը պատասխանատու ըլլայ հիւրըկալելու նորեկները որպէսզի անոնք ինքզինքին զգան ջերմ հայկական մթնոլորտի մէջ:

Պր. Ազատեան նոյնպէս շեշտեց թէ Սանուց Միութիւնը մօտ ապագային կապ պիտի հաստատէ Ամերիկայի զանազան նահանգներու մէջ գտնուող սաներու հետ, ինչպէս նաեւ Հայրենիքի և սփիւռքի զանազան քոյր ուսանողական միութիւններու հետ:

Յունիս 26, 27, 28, 1974-ին Տիթրոյթի մէջ գումարուելիք Ամերիկայի Կեդր. Յանձնաժողովի 60-րդ Պատգ. Համաժողովին, որ կը զուգադիպի Պր. Ա. Մանուկեանի նախագահութեան 20-րդ տարեդարձին և որ պիտի հովանաւորուի Պր. Մանուկեանի կողմէ, Սանուց Միութիւնը պիտի կազմակերպէ իր Բ. Համախմբումը, Ուրբաթ օր, Յունիս 27-ին, նոյն վայրին մէջ:

Ապա Պր. Զարեհ Մելքոնեանի փակման խօսքով վերջ գտաւ սոյն հանդիպումը:

Կը շնորհաւորենք նորակազմ միութիւնը և արդիւնաւէտ աշխատանք կը մաղթենք իրենց:

Ա. Մ.

տասարդ, իր առջեւ բաց կը գտնէ ուսումնական ֆանտեր, իր ուսումը կատարելագործելու կարելիութիւններ գտնելով:

Ահա այս ուսումնական ֆանտերէն, առաջին կարգի պէտք է համարել Հ.Բ.Ը. Միութիւնը: Ան, մտահոգութեան առարկայ դարձուցած է մեր երկսեռ ուսանողութեան դիւրութիւններ բնծայել՝ ուսման եւ բարձրագոյն կրթութեան յատկանիշերով, զայն օժտելու համար յօգուտ մեր գաղութին ու մեր սփիւռքահայ համայնքին:

Եթէ յետագարձ ակնարկ մը նետենք, պիտի տեսնենք թէ Հ.Բ.Ը. Միութեան օգտուած բալմաթիւ երիտասարդներ, այսօր դարձած են որակաւոր ազգային-կրթական գործիչներ: Ուրեմն ինչո՞ւ չէ ներկայ ուսանող երիտասարդութիւնը, իբրեւ վաղուայ ապագայ սիւները այսպէս Բարեգործականի տոք շունջով, ուսումնական ցանցեր լարելով, պիտի ջանայ աշխատիլ ու նուիրիլ հայապահպանման նուիրական գործին, քանի որ քաջ գիտեք թէ Հ.Բ.Ը. Միութիւնը որքան հսկայ զոհողութիւններ եւ առաւոյնագոյն աշխատանք կը տանի պահելու համար այս վիթխարի միութիւնը, իրականացնելու համար երկսեռ ուսանողութեան առաջադրանքներն ու փափարները:

* *

Ուստի ինչպէս նախորդ թիւով տեղեկացուցած էինք, որ 1972-73 տարեշրջանին ունեցած ենք երեք շրջանաւարտներ, որոնք յաջողութեամբ աւարտած են իրենց երկրորդական ուսումը, որոնք են, Գահիրէէն՝ Օր. Աննա Բերլոշեան (Էքոլ Պոն Փասթէօր) և Պր. Մկրտիչ Փափագեան (Սէնթ ժորժ Գոլէճ), իսկ Ազեքսանդրիայէն՝ Օր. Անահիտ Փալանճեան (Էլ Մանար Կըլզ Սքոլ):

Արդ, 1973-74 տարեշրջանին, մեր երկսեռ ուսանողութեան Հ.Բ.Ը. Միութեան՝ Յովակիմեան Սանուց Ֆոնտէն օգտուող թեկնածուներու աշակերտական վիճակագրութիւնը կը պատկերանայ հետեւեալ ձևով.—

Գահիրէի համար՝

Տոն Պոսքօ (արհեստ.) վարժարան 6 հոգի
Էլ Սալամ Գոլէճ 2 »

Ը Ն Դ Ո Ւ Ն Ե Լ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ի Պ Ա Տ Ի Ի Յ Ո Վ Ա Կ Ի Մ Ե Ա Ն Ե Ի Կ Ս Ե Ռ Ո Ւ Ս Ա Ն Ո Ղ Ո Ւ Թ Ե Ա Ն

Ուրբաթ, 11 Յունուար 1974 կ.ե. ժամը 7ին, տեղի ունեցավ Ընդունելութիւն-Թէյասեղան մը, ի պատիւ Հ.Բ.Ը. Միութեան Յովակիմեան երկսեռ ուսանողութեան, Նոր Տարւոյ եւ Ս. Մնռնդի առօրի, Միութեանս հաւաքավայրին մէջ, կազմակերպութեամբ Երիտ. Մշակութային Մարմնին: Այս ընդունելութեան ներկայ էին Կեդր. Յանձնաժողովի անդամներ, Մասնաժողովի Վարչական անդամները, ինչպէս նաեւ ուսանող-ուսանողուհիներ:

Երեկոյթին բացումը կատարեց եւ հաւաքոյթը վարեց Գահիրէի Հ.Բ.Ը. Միութեան Վարչութեան ատենապետ Պր. Յակոբ Էքսերեան, որ նախ հրաւիրեց ներկայ սաներն ու սանուհիները որ «եկ առ մէկ ներկայացնեն ինքիւնքին եւ յայտնեն իրենց յանախաձ վարժարանին անունը եւ հետեւած

Էջօլ Տէ Սէօր Ֆրանսիսքէն	1 »
Սէնթ Ժորժ Գոլէճ	1 »
Սէնթ Գլէրզ Գոլէճ	1 »
Իսկ Ազեքսանդրիոյ համար՝	
Էլ Մանար Կրլլ Սքուլ	2 »
Տոն Պոսքօ արհեստ. վարժարան	1 »
Էլ Նասր Պօյլ Սքուլ	1 »
Էջօլ Սէնթ Ժան Անթիլի	1 »

ընդամէնը՝ 16 հոգի որոնցմէ 7 ուսանողուհիներ և 9 ուսանողներ են:

Այս տարեշրջանին համար Յովակիմեան Սանուց ֆոնտը յատկացուցած է 1050 Ե.Ո.:

Բաց աստի Կիպրոսի Մեկլոնեան Կրթական Հաստատութեան մէջ իրենց բարձրագոյն ուսման հետեւելու համար ունինք 13 հոգի, որոնցմէ 2 ուսանողուհիներ և 11 ուսանողներ:

Ջերմօրէն կը շնորհաւորենք մեր շրջանաւարտները և ներկայ երկսեռ ուսանողութիւնը մաղթելով յաջողութիւններ բոլորին:

ԱՊԱՀՈՒՆԻ

նիւղը: Ան բացատեց այս ահանգութիւն դարձած հանդիպման նպատակը, որ է՝ մօտեն տեղեկանալ իւրաքանչիւր սանի ուսումնական վիճակին, իմանալ սնունց փափարները եւ երէ դժուարութիւններ գոյութիւն ունին՝ արտայայտութիւն, որպէսզի կարելի ըլլայ յոռոնմ եւ դարման գտնել անոնց:

Ուսանողուհի Սիլվա Ֆրընեան յաջողութեամբ արտասանեց բանաստեղծ Ջարէն Մելքոնեանի «Երգ Նոր Տարւոյ» քերթուածը:

Միութեանս ուսանողներէն Պետրոս Շապանեան իր եւ իր ընկեր-ընկերուհիներուն կողմէ յայտնեց երախտագիտական զգացումներ Հ.Բ.Ը. Միութեան, որ պատեհութիւն տուած է իրենց զինուիլ ուսումով ու արհեստներով: Ան խոստացաւ մնալ հաւատարիմ անգամ մը Բարեգործականի մէծ ընտանիքին եւ օր մը իր կարգին օգտակար հանգիստանալու միութեան:

Խօսք առին նաեւ ՊՊ. Հայկազուն Բիւրքեան եւ Տիգրան Պալիկեան, որոնք իրենց հայրական յորգորները ուղղեցին ուսանողներուն, ըլլալ երախտապարտ համահայկական այս մէծ միութեան բարերարներուն ու կտակարարներուն, որոնք տարիներ առաջ մտածած են հոյ պատանիներուն ուսման եւ զարգացման կարեւորութեան մասին, եւ յայտնեցին իրենց պատրաստակամութիւնը որեւէ պարագայի օգտակար հանգիստանալու անոնց: Նաեւ շնորհաստեղծին Նոր Տարին եւ Ս Մնռնդը եւ յաջողութիւններով լեցուն տարի մը մաղթեցին անոնց:

Հ.Բ.Ը. Միութեան Եգիպտոսի Կեդր. Յանձնաժողովի Դիւանապետուհի՝ Օր. Արմինէ Պետրոսեան կարգաց ինքնագիր ոտանաւոր մը՝ «Սիրոյ պատգամ» վերնագրով, ուղղուած ուսանողներուն, յորգորելով զանոնք սիրելի իրենց տունը հայրենիքը, լեզուն, եկեղեցին, գայրոցը նաեւ Հ.Բ.Ը. Միութեան:

Հ. ՅՈՎՀ. ՎՐԴ. ԱՀՄԱՐԱՆԵԱՆԻՆ ՇԱՀԵԿԱՆ ԴԱՍԱԽՈՍՈՒՅԻՆԸ

Ուրբաթ, 15 Մարտ 1974, կ. ե. ժամը 7.30ին, Հ.Բ.Ը. Միության հասարակարհին մեջ, խիստ հետաքրքրական դասախոսություն մը տուաւ Հայր Յովհ. Վրդ. Անժաւրանեան, նիւթ ունենալով «Գիտութիւնն ու Հասարակը»։ Ի ներկայութեան վարչականներէ, անդամներու համակիրներու եւ Միութեան սան-սանոհներու։

Երեկոյթին բացումը կատարեց մասնաժողովին ատենապետ Պր. Յակոբ Էքսերնեան եւ ուրախութեամբ յայտնեց թէ սոյն երեկոյթով կը վերսկսի «Մեսրոպեան Դասախոսութեանց» շարքը։ Նաեւ ըսաւ, թէ յետ այսու դասախոսութիւնները պիտի ըլլան այսպէս այժմ ական հարցերու շուրջ, երիտասարդութիւնը աւելի էանդամաւորու աւրջնութեամբ։ Ապա հրահարեց օրոհան դասախօսը։

Հայր Յովհ. Վրդ. Անժաւրանեան խիստ շահեկան նիւթ մը ընտրած էր։ Ան խօսեցաւ հասարակութեան մասին, բէ ինչով կը տարբերին կամ կը շողկապին իրարէ։ Պարզ ու յստակ ձեւով բացատրեց Աստուծոյ գոյութեան ու տրտրեցողութեան մասին, ի վերջոյ եզրաբակելով իր խօսքը ըսաւ, թէ գիտութիւնը լաւագոյն միջոցներն է հասարակութեան զօրանալու։ (Սոյն դասախօսութիւնը ամփոփ կուտանք յաջորդ էջս)։

Ապա ներկաներուն կողմէ եղան հարցումներ, որոնց սիրով պատասխանեց յարգելի դասախօս հայրը։ Պր. Յակոբ Էքսերնեան շնորհակալութիւն յայտնեց օրոհան

րիւնը։ Սոյն քերթուածը արժանացաւ բռուն ծափերու։ Պր. Ա. Էքսերնեանի փակման խօսքով վերջ գտաւ սոյն ընդունելութիւնը։

Կը շնորհաւորենք երիտասարդաց Մարմինը եւ նորա՛նոր յաջողութիւններ կը մաղթենք։

ՆԵՐԿԱՅ ՄԸ

դասախօսին, որ այնքան լաւ ուսումնասիրած նիւթ մը հրամցուց ներկաներուն, եւ փափաքեցաւ որ ուրիշ նման առիբներով ես հաճոյքը ունենանք ունկնդրելու Հայր Վրդ. Անժաւրանեանը։

Հուսարոյթի աւարտին վարչութեան կողմէ անակնկալ ընդունելութիւն մը տրուեցաւ յարգելի դասախօսին, ներկաներուն, «Մեսրոպեան Դասախօսութեանց» վերսկսման առիւթ, որուն ընթացքին եղան մտերմիկ հարցազրոյցներ։

«ՏԵՂԵԿՎՏՈՒ» պարբերաթերթը ես կը շնորհաւորեմ Հայր Յովհ. Վրդ. Անժաւրանեանը, իր ունեցած այս շահեկան դասախօսութեան համար, մաղթելով արեւշատութիւն եւ քաջառողջ տարիներ։

S.

**

ԳԻՏՈՒԹԻՒՆՆ ԸՆԴՈՒՍՏՐԸ

Խ Օ Ս Ո Ւ Ա Շ

Հ. ՅՈՎՀ. ՎՐԴ. ԱՀՄԱՐԱՆԵԱՆԻ ԿՈՂՄԷ

Այսօր շատ մը երիտասարդներ չեն հաւատար Աստուծոյ որովհետեւ կը կարծեն, թէ շնորհիւ գիտութեան, հասած են շուժեղու շատ մը հարցեր։ Աստուծոյ գոյութիւնը անհրաժեշտութիւն մը չէ վասնզի Աստուած, գոյութիւն ունենայ թէ ոչ երբեք չի խօսիր կարգ մը երիտասարդութեան։ Աստուած... Ինչուս պէտք է։ Ես իմ խելքովս, իմ իմացականութեամբս, իմ բազուկներովս հասած իմ ստեղծելու սպրիտակերպ մը շատ հանգստաւէտ եւ հեռու ցնորական խաբէութիւններէ։

Նման «փլիստփայլութիւններ» յառաջ եկած են գիտութեան եւ հաւատքի այսպէս բռնեք սպահարգանէն։ Շատեր կ'ըսեն թէ գիտութիւնը կը չէզօքացնէ հաւատքը, ուրիշներ, թէ պէտք է շատ խորանալ գիտութեան մէջ այլապէս կը կորսնցնենք մեր հաւատքը։

Եթէ տարբեր են հաւատք ու գիտութիւն, սակայն անոնք իրարու կը հանդիպին շատ մը կէտերու մէջ: Ձերկարելու համար, ըսենք թէ հաւատքն ու գիտութիւնը իրարու կը մերձենան վերջակէտին՝ այսինքն հաւատքը և գիտութիւնը կ'ուզեն հասնիլ արարչագործութեան սքանչելիքներուն և եթէ աւելի խորը երթանք, արարչագործին:

Հաւատք և գիտութիւն: Կը տարբերին միջոցներով: Գիտութիւնը կ'ընթանայ բնութեան տուեալներով, աժոժ, տարբեր ինչպիսի են ջուր, օդ, հող: Հաւատարու միջոցները կամ օժանդակողները պատմութիւնն է որ քրիստոնէական բառով աւանդութիւն կ'ըսուի նաեւ յայտնեալ ճշմարտութիւնը որ բովանդակուած է Ս. Գրոց մէջ:

Հաւատք և գիտութիւն: Կը տարբերին նաեւ ընթացքով: Գիտութիւնը ինչպէս ըսի կ'ընթանայ բնութեան տուեալներով: Երկու նիւթերու ցուլումով կ'ունենանք ուրիշ նիւթ որ գիտութեան կաճարը կ'աւելցնէ: Հաւատքը կ'ընթանայ ներքին համոզումով: Մին՝ գիտութիւնը արտաքին երեւոյթներու, տարրալուծումին, բնական գործածութիւններու համադրութիւնն և ուսումնասիրութիւնն է, մինչ հաւատքը ներքին համոզումի մը արտայայտութիւնն է որ կը ցոլայ առօրեայ կեանքով:

Գիտութիւնը և հաւատքը կը տարբերին վարձատրութեամբ: Գիտունը որ կը յաջողի բան մը մէջտեղ բերել, որոշ գոհունակութիւն մը կը զգայ: Հաւատացողը շատ քիչ անգամ գոհունակութիւն կը զգայ այս աշխարհիս վրայ, վասնզի անոր վարձատրութիւնը երկինքէն է:

Սակայն գիտութիւն և հաւատք շատ շողկապող կէտեր ունին: Նախ գիտութիւնը հաւատքի կ'ընծայէ տրամաբանողականութիւն: Այնպէս կ'ընէ որ հաւատքը տղայամիտ չըլլայ ոչ ալ տատամատ: Գիտութիւնը կ'օժանդակէ նաեւ հաւատքին անոր տուեալներու, եթէ հարկ է, աշխարհագրականութիւն և պատմականութիւն ընձեռելու: Օրինակի համար հնաբանութիւնը որ գիտութիւն մըն է շատ անգամ

Հ.Մ.Ը.Մ.-ՆՈՒՊԱՐԻ ԿԵԱՆՔԷՆ

Հ. Մ. Ը. Մ. ՆՈՒՊԱՐԻ
ՉՄԵՌՆԱՅԻՆ ԵՂԱՆԱԿԻ
Բ Ա Ց Ո Ւ Մ Ը

Կիրակի, 2 Դեկտեմբեր 1973 առաւօտ Հ.Մ. Ը.Մ. Նուպարի ակրակներու և հասկարեւորու ներկայութեան, տեղի ունեցաւ Միութեան ձեռնարկի երեսնամեակի բացումը, վերանորոգուած և կանաւորուած սրահին մէջ:

Բացման օրը Միութեան Ժրացան Տիկիւնները իրենց պատրաստ սնունդիկները ցուցարարեցին, որոնք մեծ յաջողութիւն զգաս ներկայներուն կողմէ:

Սուր առաւ Միութեան Սեկուրիտի Պր. Հայկազուն Քիւրճեան, որ շնորհաւորեց ներկայները և շնորհակալութիւն յայտնեց Տիկիւնաց Յանձնախումբի ակրակներուն որոնց անխոնջ ջանքերով, Միութիւնը միշտ կանգուն և շին մնացած է. շնորհակալութեան խօսք ըսաւ նաեւ ակրակ որոնք միշտ զօրալից կը կանգնին

փաստած է թէ Ս. Գրքի այս կամ այն հեղինակը, գրուած թուականը, գրուած տեղը, հարազատութիւնը եւն. . . փաստած է:

Միւս կողմէ հաւատքը կ'օժանդակէ գիտութեան այն կերպով թէ կ'ըսէ գիտունին, «ամէն բան գիտութեամբ չի փաստուիր և չի բացատրուիր», թէ գիտութիւնը միջոց է հասնելու նպատակի մը և միջոցը այնպայման բացարձակ չի կրնար ըլլալ:

Հարկ չկայ ուրեմն գիտութեան և հաւատքի միջեւ ապահարզան մը կամ բաժանում մը տեսնել: Ետոյ գիտնալու է թէ քիչ գիտութիւնն է որ մարդը հաւատքէն կը հեռացնէ և շատ գիտութիւնը Աստուծոյ կը մօտեցնէ: Գիտութիւնը լաւագոյն միջոցներէն է հաւատքի մէջ զօրանալու, և հաւատքն է որ պատճառ կ'ըլլայ գիտնականին, որ աւելի մխրճուի գիտութեան մէջ վասնզի գիտութեան մեծագոյն դազանիքը Ամենագիտունին ձեռքն է:

Հ.Ս.Ը.Մ.-ՆՈՒՊԱՐԻ ՊԱՍՔԷԹ-ՊՈՒԽ ՏՂՈՑ ԻՈՒՄԲԸ ՅԱՂԹԵՑ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԻՈՒՄԲԻՆ

Ուրախութեամբ տեղեկացանք թէ Հ.Մ.Ը.Մ.-Նոսպարի պասքէթ-պոլի տղոց խումբը, Երկուշաբթի, 18 Փետրուար 1974ին խաղացած է պատուաբեր մրցումը մը Եգիպտոսի մարզական Լիկայի Ա. Գասակարգի խումբերէն (թիւով 12) Ոստիկանութեան խումբին դեմ ու տարած է փայլուն յաղթանակ մը:

Մրցումը տեղի ունեցած է «Երիտասարդ Իսլամներու» մարզադաշտին մէջ: Հակառակ Հ.Մ.Ը.Մ.-Նոսպարի խումբին կարգ կը լահագոյն խաղացողներու բացակայութեան, անմասն մարզիկները տարած են բռնուն մրցում մը եւ խլամ՝ յաղթանակը 53-50 արդիւնքով:

Այս աննախընթաց յաղթանակով Հ Ս Ը Մ -Նոսպարի խումբը իրաւունք ստացած է մաս կազմելու Եգիպտոսի Մարզական Լիկայի Ա. Գասակարգի խմբաշարին:

Զերմօրէն կը շնորհաւորենք Հ.Մ.Ը.Մ.-Նոսպարի մարզիկները ինչպէս նաեւ խումբին մարզիչ՝ Նապիլ Մորսին, որուն անըստ օտերերուն շնորհիւ իրագործուած է այս մրցումը եւ յաղթանակին նուանումը:

Միութեան գործունէութեան:

Տեղի ունեցաւ փոքր ընդունելութիւն մը, որուն ընթացքին ներկաները խանդավառուած օրուան մթնոլորտէն, ըրին արտաբնական նշանակութիւններ:

Կը շնորհաւորենք Հ.Մ.Ը.Մ. Նոսպարի փառաբանները եւ Տիկանց Յանձնախումբը ու իրենց կը մաղթենք նորանոր յաջողութիւններ իրենց ազգօգուտ գործունէութեան մէջ:

Հ.Բ.Ը. ՄԻՈՒԹԻՒՆ—ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻԱ

ՏՍՐԵԿԱՆ ԱՆԴԱՄԱԿԱՆ ԹԷՅԱՍԵՂԱՆԸ

Կիրակի, 10 Մարտ 1974, Երեկոյեան ժամը 6ին, Աղեքսանդրիոյ Հ.Բ.Ը. Միութեան լսարանին մէջ տեղի ունեցաւ տարեկան անդամական թէյյանակներ: Ներկայ էին Պր. Վահան Աղեքսանեան՝ ատենապետ Պատ. Բաղաքական Ժողովին, Արթ. Տ. Յուսիկ Քհնյ Նշանեան, Տէր և Տիկ. Լեւոն Եղուչեան՝ ատենապետ Աղեքսանդրիոյ Հ.Մ.Ը.Մ.-Նոսպարի վարչութեան, ինչպէս նաև ընտրեալ բաղմութիւն մը:

Աղեքսանդրիոյ Հ.Բ.Ը. Միութեան վարչութեան ատենադպիր՝ Տոքթ. Կարապետ Անսուրեան, բացումը կատարելով Երեկոյթին, բացատրեց ներկայ հասարակութեան թէ երկար տարիներէ ի վեր գոյութիւն ունեցող գեղեցիկ աւանդութեան մը համաձայն, այսօր եւս հաւաքուած ենք բոլորս, Միութեան հաւատաւոր անդամներ և բարեկամներ. վառ պահելու համար մեր սրտերուն մէջ ազգանուէր այն ոգին որ կը յատկանշէ Բարեգործականը սկիզբի մէկ օրէն:

Ոպս հրաւիրեց օրուան հիւրը Եգիպտոսի կեդր. Յանձնաժողովի ատենադպիր Պր. Տիգրան Պապիկեանը, որ յատկապէս Գահիրէէն հրաւիրուած էր այս առթիւ, որպէսզի հանգամանօրէն տեղեկութիւններ տայ՝ գիպտոսի մեր Մասնաճիւղերուն ունեցած գործունէութեան մասին, յատկապէս մեր նորահաս պատանիներու ուսումնական պատրաստութեան առնչութեամբ:

Պր. Տ. Պապիկեան, շնորհակալութիւն յայտնելէ ետք, իրեն եղած այս պատիւին համար, շեշտեց Հ.Բ.Ը.Մ.ի կարեւորութիւնը սփիւռքի տարածքին, հեռզհեռ գոյութիւն առած գաղութներէն ներս և անոր անվատ գործունէութիւնը իր գոյութեան առաջին օրերէն մինչև ներկայ օրերը: Յատկապէս վեր առաւ Եգիպտոսի մեր պատուական գաղութին ունեցած պատուաւոր գերը իբրև Միութեան օր-

բանը: Յիշելէ հետք այս համազգային Միութեան անմահ հիմնադիրներուն, երջանկայիշատակ Պօղոս Նուպարի և իր գործակիցներուն անունը, կոչ ըրաւ ներկաներուն, որ ի գին ամէն զոհողութեան նախանձախնդիր ըլլանք միշտ պատուոյ դերը պահելու մեր գաղութէն ներս Հ.Բ.Ը. Միութեան՝ առանց վհատելու վերջին տարիներուն ստեղծուած աննպաստ պայմաններէն:

Ապա մասնաւորելով իր խօսքը Եգիպտոսի Կեդր. Յանձնաժողովի կողմէ սարուած կրթական գործունէութեան մասին, Պր. Տ. Պապիկեան, իբրեւ երկարամեայ անդամներէն մին Յովակիմեան Աննուց Մարմին, ընդարձակ տեղեկութիւններ տուաւ երջանկայիշատակ բարերար Սարգիս Յովակիմեանի կողմէ հաստատուած կրթական Ֆոնտի հիմնադրութեան պարագաներուն մասին, ամփոփ նկարագրականը տուաւ բարերարին. յիշելով նոյն ատեն թէ Պէյրութի Յովակիմեան-Աննուկեան երկրորդական անուանի վարժարանին գոյութիւնը եւս կը պարտինք մեր այս կրթասէր և ազնիւհոգի մեծ բարերարին:

Մանրամասնօրէն պատրաստուած ցուցակներէ առաջնորդուելով Պր. Պապիկեան յայտնեց թէ վերջին 25 տարիներու ընթացքին ընդամէնը 320 հոյ պատանիներ լայնօրէն օգտուած են սոյն Ֆոնտէն՝ իրենց երկրորդական կամ մասնագիտական ուսումը ստանալու համար: Իսկ վերջին վեց տարիներու ընթացքին 42 պատանիներ ալ Միութեան ճիգերուն շնորհիւ Կիպրոսի Մելգոնեան Կրթ. Հաստատութիւնէն ներս շարունակած են իրենց երկրորդական ուսման շրջանը, որոնցմէ ոմանք, Մայր Հայրենիքի մէջ ներկայիս կը շարունակեն իրենց բարձրագոյն ուսումը:

Սոյն նպատակներուն համար Միութիւնը յատկացուցած է աւելի քան 50.000 Ե.Ո. վերջին 25 տարիներու ընթացքին. Թէ Մայր Հայրենիքի մէջ և թէ արտասահման, Պր. Պապիկեան անձնապէս և մեծ հաճոյքով հաստատած է թէ եգիպտահայ գաղութի զաւակները, անոր ուսեալ և պատրաստուած նոր սերունդի ներկայացուցիչները, գրեթէ անխտիր պատուաբեր

գիրքերու վրայ կը գտնուին և իրենց բուրրանուէր գործունէութեամբ օգտակար կը հանգիստանան ամէնուրեք: Ուստի Հ.Բ.Ը. Միութիւնը լիուլի վարձատրուած կը զգայ, ըսաւ ան, իր կատարած մշակութային անսպառ և այլազան ճիգերուն մէջ:

Շատ ապրին բոլոր անոնք որոնք Միութեան ազգապահպանման նուիրական առաքելութեան մէջ կը բերեն իրենց քրտինքի բաժինը:

Ջերմ խօսքերով և երախտագիտական զգացումով գնահատականը ընելէ հետք Միութեան ցիկանս Նախագահ Տիար Ալիք Մանուկեանի աննման գործունէութեան, Պր. Տ. Պապիկեան իր ելոյթը վերջացուց մաղթելով որ Եգիպտոսի Կեդրոնական Յանձնաժողովը և Տեղական Մասնաճիւղերը տակաւին երկար տարիներ շարունակին իրենց ազգօգուտ գործունէութիւնները եւ յարգանքի ու ջերմ մաղթանքներու խօսքերով գնահատեց Յանձնաժողովի Նախագահ Պր. Յովհաննէս Քէհեաեանի և իր անձնուէր գործակիցներու կատարած ճիգերը այդ ուղղութեամբ:

Երկար ծափերով ներկայ հասարակութիւնը իր գնահատանքը յայտնեց Պր. Տիգրան Պապիկեանի՝ այս շահեկան ելոյթին համար:

Պր. Վահան Ալեքսանեան՝ պատուոյ Նախագահ Աղեքսանդրիոյ Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խօսք անելով, շնորհակալութիւն յայտնեց Միութեան վարչութեան սոյն գեղեցիկ հաւաքոյթին կազմակերպութեան համար և սրտագին շնորհաւորեց օրուան բանախօսը՝ մեր սիրելի Միութեան գործունէութեան մասին տուած յոյժ շահեկան այս բանախօսութեան համար:

Նոյն առթիւ շնորհակալութիւն յայտնեց Հ.Բ.Ը. Միութեան Կեդրոնին, որուն շնորհիւ Պօղոսեան Ազգ. Վարժարանը օժտուեցաւ նոր և շքեղ ինքնաշարժով մը:

Հանդիսութիւնը փակեց Տօքթ. Կ. Անսուրեան, շնորհակալութիւն յայտնելով բոլոր ներկաներուն և օրուան բանախօսին՝ տրուած այնքան լինիչ և քաջալերական տեղեկութիւններուն համար:

ԹՂԹԱԿԻՑ

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏ

**ՆԿԱՐԻՉ ԲԻԻԶԱՆԴ ԿՈՃԱՄԱՆԵԱՆԻ
ՎԵՐՋԻՆ ՑՈՒՑԱՅԱՆԴԵՍԸ**

Բոլորիս ծանօթ է գեղանկարիչ Բիզանդի Կոճամանեանը, մանաւանդ եգիպտահայութեան, որ յաճախ ստիպը ունեցած է գեղաշելու ակնոր նկարչամանկաներուն ներկայ գտնուելով, կապ շահեկան դաստիարակներուն ունկնդիր ըլլալով եւ կապ իբրև նկարչութեան ուսուցիչ՝ սագայի՛ն վարժարաններէ ներս:

Ան ծնած է Թուրքիոյ, յոյ՛սր սարիֆիէ եկած է Եգիպտոս, սպս քանի մը տարիէ ի վեր նստաստուած է Լուս Անձեղըս. Իր գործերը ցուցադրուած են եւրոպական զանազան մայրաքաղաքներու եւ Միացեալ Նահանգներու մեջ: Կոճամանեան իր մասնակցութիւնը բերած է նաև Վեների՛ի եւ Սան Փառնայի երկամեայ ցուցադրութեան: Անոր գործերը կը մտային Գանիի եւ Արդիական Արուեստի Թանգարանը եւ Միսիսսիսի երկամեայ Ռոյսիլի Իսպան, Լիբանանի եւ Հայաստանի Թանգարանները:

**ՔԱՌՈՐԴ ՄԻԼԻՈՆ ՏՈՒՆԱՐԻ ՆՈՐ
ՆՈՒԻՐԱՏՈՒԹԻՒՆ ՍԸ Հ.Բ.Ը
ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԱՆԷՔ ՍԱՆՈՒԿԵԱՆ
ՄՇԱԿ, ՀԻՄՆԱԴՐԱՍԻՆ**

Հ.Բ.Ը Միութեան ցկեանս նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեան իր անուան Մշակութային Հիմնադրամ մը հաստատած էր՝ աւելի քան երկու միլիոն տոլարի նուիրատուութեամբ մը: Մարտ 15, 1974-ին Տիար Ռիչըրտ Մանուկեան, Մասքօ ընկերութեան նախագահը եւ որդին մեծանուն Բարերարին, նամակ մը գրելով Հ.Բ.Ը Միութեան Կեդրոնական Վարչական ժողովին կը գրէր Քառորդ Միլիոն Տոլարի նոր նուիրատուութիւն մը, որ պիտի աւել-

Արդարեւ, Չորեքշաբթի, 30 Յունուար 1974-ին Պեյրուրի Ալեք Մանուկեանի ակնուն Մշակութային Կեդրոնը կազմակերպած էր մեծահասարակ Բիզանդի Կոճամանեանի վերջին գործերուն ցուցադրութիւնը, որը ծաւալուեալ արձագանք գտած է: Ցուցադրութիւնը պարբերական 32 քրանտի եւ վեց իւրանտի մեծ պատաստներ եւ սր տեւած է մինչեւ 1 Փետրուար 1974:

Կոճամանեան ունի արդիական եւ իւրապատակ ոճ: Իր նկարները զուարթ ու իրապատակ են: Այնքան էն Նեղոսի տեսարանները, մասայ ելիկներու ու նժուղներու կերպարները, ինչպէս նաև մարդկային դիմերու արտայայտութիւնները: Գաղով արուեստագէտին վրձինի հարուածներուն, սկզբնական արագ եւ հակակշռուած են եւ վերջապէս զիծերը՝ նորը եւ եղանակաւոր, որովք իրարու միասնացով անբողջակունքի կ'ըլլէ կը ասկոյ՛ն հանրայայտ գեղանկարիչ արուեստագէտի մը գործին:

Սոյն ցուցադրութիւնը զնահաստուած է նաև օտար հասարակութեան, որ արդէն կը ձանձկանալով զիմք ի բն սկումնակի հայ նկարիչ մը:

Ջերմօրէն կը շնորհանորենք բոլորիս մասնակցի Բիզանդի Կոճամանեանը եւ նորանոր յարցութիւններ կը մարդկեմք իրեն:

ԱՐՈՒԵՍԱՍԷՐ

Ս. Ներսէս Ծնորեալի Հայրապետին Վախճան- ման 800 Ամնակի Ոգե- կոչման Հանդիսութիւնը

Կիրակի, 10 Մարտ 1974 երեկոյեան ժամը 7ին, Գահիրէի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարին մէջ, տեղի ունեցաւ Ս. Ներսէս Ծնորեալի Հայրապետին Վախճանման 800ամեակի ոգեկոչման հանդիսութիւնը նախաձեռնութեամբ Գահիրէի Ազգային Իշխանութեան, և ի ներկայութեան Առաջնորդական Տեղապահ Գերայ Տ. Ներսէս Ծ. Վրդ. Բապուճեանի, շրջապատուած քահանայից Դասով, Պատկ. Թեմական Ժողովի ատենապետ Պր. Ալթօ Պըլքըտանեանի և Տիկինը, Պատկ. Քաղաքական Ժողովի ատենապետ Պր. Հայկազուն Քիւրքճեանի, փոխ ատենապետ Պ. Փօլ Քիլիտճեանի և Տիկինը, ազգային երեսփոխաններու, Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ նախագահ Պր. Աւետիս Զոգրճեանի և Տիկինը, մամուլոյ ներկայացուցիչներու և հոծ թիւով հանդիսականներու:

Եկեղեցւոյ մուտքին Տիկնանց Խնամակալութեան կողմէ հանդիսականներու կուրծքերը զարդարուեցան Ս. Ներսէս նար Ա. Մանուկեան Մշակութային Հիմնադրամին վրայ:

Պր. Ռիչըրտ Մանուկեան իր նամակին մէջ կը հաղորդէր թէ Մասքօ բնկերութեան Տնօրէն Վարչութիւնը որոշած էր յիշեալ նուիրատուութիւնը կատարել առ ի գնահատութիւն՝ Ընկերութեան Հիմնադիր և անոր Տնօրէն Վարչութեան նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեանի երկարամեայ ծառայութեան և անոր Հ.Բ.Մ. Միութեան նախագահ ընտրուելուն 20 ամեակին աւիթով:

Տիար Ալեք Մանուկեանի միայն վերջին տարիներու նուիրատուութիւնները հայկական հաստատութեանց և ազգապահպանման ծրագիրներուն կը հասնին շուրջ Եօթը Միլիոն Տուարի:

Ծնորեալի դիմանկարը կրող կրծքանշաններով և բաժնուեցան խնամեալ բովանդակութեամբ պատրաստուած յայտագիր մը: Խորանին վրայ զետեղուած էր Երանորհ Հայրապետին անուան սկզբնատուերով զարդարուած գեղեցիկ ծաղկեկոթով մը:

Յայտագիրը գրեթէ կը բաղկանար Ս. Ներսէս Ծնորեալի ստեղծագործութիւններէն՝ ինչպէս Ս. Պատարագի, Սրբոց Վարդանանցի, Առաւօտեան Ժամերգութեան, Արեւազարի, Աւագ Ուրբաթի, Հոգեգալուստի եւայլն հոգեպարար երգերէ ու շարականներէ, մասնակցութեամբ «Ծնորեալի» և «Եգիպտահայ երգչախումբ» երու երկսեռ անդամներուն, ղեկավարութեամբ Մօ. Եղուարդ Յակոբեանի և երգեհանի նուագակցութեամբ Տիկ. Շամիրամ Գարմանեանի: Մեներգեցիկն Տիկիններ՝ Մարկրիթ Յակոբեան, Զապէլ Ռշտունի և Պր. Յարութիւն Լիւննեան:

Ս. Ներսէս Հայրապետին մասին հետաքրքրական ձեւով խօսեցաւ Առաջնորդական Տեղապահ Գերայ. Տէր Ներսէս Ծ. Վրդ. Բապուճեան, տալով անոր կենսագրութիւնը, գործը և իր տեղը մեր եկեղեցւոյ պատմութեան մէջ:

Ս. Ներսէս Ծնորեալի «Ընդհանրական Թուղթեր»էն ընթերցումներ կատարեց Արթ. Տէր Նարեկ Քհնյ. Յըրնճեան: Նաեւ Գալուստեան և Նուպարեանի Ազգային Վարժարաններու կարգ մը աշակերտներ ընթերցումներ ըրին «Հաւատով Խոստուանիմ» աղօթքէն լաւ առոգանութեամբ:

Ոգեկոչումի սոյն հանդիսութիւնը վերջ գտաւ բոլորին կողմէ յտընկայս երգուած Հայրապետական մաղթանքով, Տէրունական Աղօթքով և Ուրախ լեր շարականով:

Մօտաւորապէս երկու ժամ տեւող սոյն Համերգը, մեծ տպաւորութիւն և հոգեկան վայելք պարգեւեց բոլոր ներկաներուն անխտիր: Այս ուղղութեամբ շնորհաւորելի են Գահիրէի Ազգ. Իշխանութիւնը, Մօ. Եղուարդ Յակոբեանը, իր տարած բժականիլը ու անխոնջ աշխատանքին համար նաեւ բոլոր գործակիցները, որոնք նուիրուեցան ու ջանք չխնայեցին սոյն Սրբազան ոգեկոչումի յաջողութեանը համար:

Մ. Ա.

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՄԱՄՈՒԼԸ

ՅՈՒՇԱՐԱՐ - ՄԻՈՒԹԻՒՆ

Պատժամարտի Հ. Բ. Ը. Միութեան
Հիմնադիր՝ Պողոս փառա Նուպար

HOOSHARAR - Անգլիերէն Հրատարակութիւն

Հասցէ. — Armenian General Benevolent Union
628, Second Avenue
New-York N. Y. 10016.

ԽՕՍՆԱԿ

Պատժամարտի Հ. Բ. Ը. Միութեան Լիբանանի
Շրջանակային Յանձնաժողովի
Հասցէ. — Նամակասուփ 715, Պէյրուս.

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

Հրատարակութիւն Գահիրէի Հ. Բ. Ը. Միութեան
Հասցէ. — 15, Էմաս էլ Տիմ փողոց — Գահիրէ
Փոստակ 717

ՆՈՐ ՇԻՆԱՐԱՐ

Հրատարակութիւն Հ. Բ. Ը. Միութեան Եւրոպայի
Շրջանակային Կեդրոնական Յանձնաժողովի.
Հասցէ. — 11, Square Alboni Paris 16me FRANCE

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԻՒՆ — ԳԱՆԻՐԷ

Գահիրեի Հ. Բ. Ը. Միութիւնը հանոյրն ունի տեղեկացնելու պատուարժան հանրութեան թէ, իր հիմնած

Ե Ա Գ Ո Ւ Պ Ա Ր Թ Ի Ն

գրադարանը որ կը գործէ 1958էն ի վեր, իւր տրամագրութեան տակ ունի գրական, պատմական, գեղարուեստական, կրօնական եւ բանասիրական. ինչպէս նաեւ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ գիրքերու նոյն հասարածոյ, որմէ կրնան օգտուիլ մեր ընթերցասէր անդամները եւ Գահիրեի հայութիւնը անխտիր, առանց որեւէ վճարումի:

Վ Ա Ր Զ Ո Ւ Թ Ի Ն

Տ Ե Ղ Ե Կ Ա Տ Ո Ւ Ն Վ Ճ Ա Ր Ո Վ Ի Վ Է

Շնորհակալութեամբ կ'ընդունինք նուիրատուութիւններ, մեր այս ձեռնարկը աւելի նոյն եւ շահեկան ընծայելու համար:

— Ասանալու համար գիմել խմբագրութեանս,
15, էմաս էլ Տին փողոց Ա. յարկ — Գահիրէ

Ասորագրեալս՝

կը նուիրեմ Ե.Գ. ()

«Տեղեկատու»ի Ֆոնսին:

Ասորագրութիւն

رقم الايداع بدار المكتب ٦١٣